वेद तर त्रिगुणात्मक गोष्टीनीच भरलेले आहेत. तेव्हा हे अर्जुना, तूं त्रिगुणातीत, सुखदुःखशीतोष्णादि द्वन्द्वांपासून अलिप्त, योगक्षेमादि स्वार्थानपासून दूर, सदासर्वदा सत्त्व गुणामधे स्थिर, असा आत्मिनष्ठ हो. ॥४५॥ त्रेगुण्यविषया इति । त्रिगुणात्मकाः येऽधिकारिणस्तद्विषयास्तेषां कर्मफलसम्बन्धप्रतिपादकाः वेदाः । त्वं तु निस्त्रेगुण्यो निष्कामो भव । तत्रोपायमाह निर्द्वन्द्वः सुखदुःखशीतोष्णादियुगलानि द्वन्द्वानि तद्वहितो भव । तानि सहस्वेत्यर्थः । कथिमत्यत्राह नित्यसत्त्वस्थः सन् धेर्यमवलम्ब्येत्यर्थः । तथा निर्योगक्षेमः । अप्राप्तस्वीकारो योगःप्राप्तपरिपालनं क्षेमस्तद्रहितः । आत्मवानप्रमत्तः । न हि द्वन्द्वाकुलस्य योगक्षेमव्यापृतस्य च प्रमादिनस्त्रेगुण्यातिक्रमः

## सम्भवतीति ॥ ४५॥

जे अधिकारी साधक त्रिगुणात्मक तीन गुणानि परिपूर्ण, अर्थात् तीन गुणांच्या कक्षेमधे आहेत त्यानांच वेदोक्त कर्मफल बन्धनकारक आहे. तेव्हा हे अर्जुना, तूं त्रिगुणातीत हो. तसे होण्यचा उपाय सांगताहेत, निर्द्वन्द्व अर्थात् सुखदुःखशीतोष्णादि द्वन्द्वांपासून अलिप्त हो. ते सहन कर. ते कसे सहन करावे? ते सांगताहेत, सदासर्वदा सत्त्व गुणामधे स्थिर राहून धैयानि ते सहन कर. तसेच निर्योगक्षेम हो. अप्राप्त वस्तु स्वीकारणे योग, प्राप्तवस्तुचे परिपालनं क्षेम, या योगक्षेमादि स्वार्थानपासून दूर रहा. आत्मिनष्ठ म्हणजे प्रमाद रहित हो. कारण जे द्वन्द्वांनी व्याकुळ योगक्षेमांनी व्याप्त आणि प्रमादि, त्यांना या तीन गुणांच्या कार्याचे अतिक्रमण शक्य नाही. ॥४५॥ ननु वेदोक्तनानाफलपरित्यागेन निष्कामतयेश्वराराधनविषया व्यवसायात्मिका बुद्धिस्तु कुबुद्धिरेवेत्याशङ्कयाह---- वेदोक्त नानाफळे त्यागून निष्कामपणे ईश्वराराधनेमधे लागलेली व्यवसायात्मिका बुद्धिच कुबुद्धि अशा आशंकेचे

निरसन करताहेत----

यावानर्थ उदपाने सर्वतः सम्प्लुतोदके। तावान्सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विजानतः॥ ४६॥

अनेक लहानसहान जलाशयामधे केलि जाणारि विभिन्न कार्ये, केवळ एकाच विराट जलाशयाधे सहजपणे पूर्ण केलि जाण्याप्रमाणे, केवळ ब्रह्मज्ञानाद्वाराच, सर्व वेदांची कार्ये सहजणे पूर्ण होतात. ॥ ४६ ॥ यावानिति । उदकं पीयतेऽस्मिन्नित्युदपानंवापीकूपतडागादि, तस्मिन् स्वल्पोदके एकत्रकृत्स्नस्यार्थस्याभावत्तत्रतत्र परिभ्रमणेन विभागशो यावान् स्नानपानादिरर्थः,प्रयोजनं भवति तावान् सर्वोऽप्यर्थःसर्वतःसम्प्लुतोदकेमहाहृदे एकत्रेव यथा भवति, एवंयावान् सर्वेषु वेदेषु तत्तत्कर्मफलरूपोऽर्थस्तावान् सर्वोऽपि विजानतो व्यवसायात्मकबुद्धियुक्तस्य ब्रह्मानेष्ठस्य भवत्येव ब्रह्मानन्दे क्षुद्रानन्दानामन्तर्भृतत्वात् 'एतस्यैवानन्दस्यान्यानि भृतानि मात्रामुपजीवन्ति' (बृह उ ४.३,३२) इति श्रुतेः । तस्मादियमेव बुद्धिः सुबुद्धिरित्यर्थः ॥४६ ॥ जेथे पाणी पितात ते विहीर तळे आदि पाणवटे उदपान, त्यांमधे लहान पाणवट्यांवर एके ठिकाणींच सर्व कर्मे केलि